

Diu que el Govern no va guanyar (moralment). I **Elena Salgado** no va convèncer. Cada u es consola com pot, però **José Luis Rodríguez Zapatero** va tenir una victòria clau. La devolució dels pressupostos implicava una crisi política que portava a l'avançament electoral. I el discurs de **Salgado** va ser consistent. Sobre el fons ningú li va replicar. El PP només va usar el debat per atacar **Zapatero**, que viu el seu pitjor moment (per la seva pròpia culpa) des del 2004.

Però el PNB, amb sis diputats, va tornar a ser l'àrbitre davant CiU (10 diputats) i ERC (tres), que van votar juntes i en confluència amb el PP. ¿Per què va salvar el PNB el PSOE, que fa poc el va fer fora del Govern basc tot i ser la força més votada?

Mirador

JOAN
Tapia

El PNB i CiU davant els pressupostos

CiU i ERC diuen que perquè li interessa. És clar. ¿Però, per què? Primer perquè han obtingut una cosa que el PNB, el PSE i el PP basc creuen bona per a Euskadi i que Madrid no acceptava. Però el PNB també creu que no va enlloc afegint una crisi política a la crisi econòmica. ¿Que pot esperar d'unes eleccions anticipades? ¿Que guanyi **Zapatero** sense majoria? Seria tornar al que ja hi ha. I es perdrien molts mesos. ¿Que guanyi **Rajoy**? El PNB no hi veu avantatges. Si passa, ja negociarà.

¿Per què vota CiU diferent del PNB? Primer, creu que no governa a Catalunya perquè **ZP** no va imposar a **Montilla** la gran coalició. Segon, prioritza la seva creença que els pressupostos són dolents i, al revés que el PNB, acaricia les eleccions anticipades. Potser creu que li donarien

Els bascos creuen que un Zapatero feble està obligat a pagar un alt preu pel seu suport

més joc i no exclou un altre Majestic amb **Rajoy**. És legítim, però no casa amb la prioritat que **Mas** i **Duran** donen a afrontar ja la crisi. Tercer, perquè vol anar a les eleccions catalanes sense cap compromís amb **Zapatero**. Respectable. Però és curiós que el PNB no tingui manies. Els bascos creuen que un **Zapatero** feble està obligat a pagar un alt preu pel seu suport. És la teoria *roquista* que ara CiU ha abandonat. ¿Frustració o radicalitat per haver perdut el Govern? No, al PNB li va passar el mateix. Però el

PNB creu que perdre Euskadi el força a ser decisiu a Madrid. CiU creu que, al perdre a Catalunya, ha de mostrar mal humor a Espanya.

Parlem d'ERC. Des que va dir no a l'Estatut –amb el PP– va renunciar, potser sense saber-ho, a la primera divisió. Creu, amb raó, que si vota amb **Zapatero** CiU la crucificarà i l'acusarà de botiflera. I que **ZP** està més disposat a donar el blindatge del concert al PNB que l'aeroport a ERC. En el fons desitgen mans lliures per cridar independència en les eleccions catalanes. Creuen que el pacte a Madrid els comporta més xiulets que beneficis. I pèrdua d'imatge.

CiU i ERC pensen esgarrapar-se diputats en les eleccions catalanes de la tardor vinent. I competeixen a treure pit davant **Zapatero**. Mentrestant, el PNB pacta i en treu profit.

CONFERÈNCIA A LA LONDON SCHOOL OF ECONOMICS

Montilla defensa a Londres el valor del català com a factor integrador

► El president elogia el model lingüístic com a vehicle per acollir l'immigrant

► Lamenta que les «desinformacions» sobre un «fals conflicte» s'estenguin

RAFAEL TAPOUNET
LONDRES

Just un any després que el prestigiós setmanari britànic *The Economist* difongués seriosos dubtes al voltant de l'eficàcia de la política de projecció exterior de la Generalitat al publicar un reportatge sobre Catalunya que el mateix Govern va qualificar d'«insultant» i «difamatori», el president José Montilla va viatjar ahir a Londres amb l'objectiu de fer arribar al públic anglès la seva visió de la societat catalana actual («la realitat de la Catalunya d'avui sense intermediaris», va dir ell) en una conferència en què va defensar amb contundència el model lingüístic català

com a instrument essencial per a la integració de les «onades successives d'immigrants» que, segons va apuntar, han anat conformant la personalitat del país al llarg dels anys.

«El català ha de ser el vehicle preminent d'acollida i d'integració, i ha de ser vist com l'eina més útil per arribar a la plena ciutadania per part de la immigració», va assegurar Montilla, que va apel·lar a la seva pròpia experiència com a immigrant per assegurar que a Catalunya no existeix un conflicte lingüístic per més que «veus interessades i desinformadores» sorgides «de la resta d'Espanya» així ho vulguin fer creure. Sense esmentar de forma explícita la capçalera londinenca, el president de la Generalitat de Catalunya va alludir al polèmic reportatge de *The Economist* al lamentar que aquestes «desinformacions» sobre «el fals conflicte lingüístic» s'hagin «estès desgraciadament en la imatge que alguns països europeus tenen de la societat catalana».

PREMSA ANGLESA // Amb el propòsit de «desfer mites», tal com ell mateix va assenyalar, Montilla va mantenir ahir al migdia una reunió informal amb un reduït grup de periodistes anglesos –entre ells, un representant de *The Economist*– amb qui va departir sobre la llengua i també sobre les consultes sobiranistes (en va minimitzar la importància) i sobre els reptes que la crisi econòmica planteja a un Govern descentralitzat com el català.

Aquest últim punt va ser, hores

► José Montilla, durant la seva intervenció a Londres, ahir.

l'incident XOC AMB 'THE ECONOMIST'

REALITAT CATALANA

► A l'arribar a Londres, el president va ser preguntat per la polèmica generada fa un any pel setmanari econòmic britànic *The Economist*, que en un reportatge va atribuir a Catalunya «una obsessió nacionalista» en favor del català i va assegurar que el castellà s'havia convertit en «una llengua estrangera» a la comunitat, cosa que va generar una notable empipada a l'Executiu català. Ahir, José Montilla es va mostrar diplomàtic i es va limitar a assegurar que és necessari «fer un esforç» perquè la realitat catalana sigui més coneguda.

QUEIXA DEL GOVERN

► El Govern va reaccionar amb indignació davant l'article *The party is over* (La festa s'ha acabat), dedicat a Espanya i que, a més de carregar contra la immersió lingüística a Catalunya, definia l'expresident Jordi Pujol com «un cacic».

RECTIFICACIÓ DENEGADA

► El tripartit va lamentar el «preocupant» desconeixement que es té sobre la comunitat i va exigir una rectificació a la revista per «difamar» Catalunya. *The Economist* va descartar fer qualsevol rectificació.

El viatge del cap de l'Executiu català va anar a càrrec de la Fundació Campalans

► El viatge del president, José Montilla, a Londres va ser sufragat per la Fundació Campalans, afí al PSC, un fet que el viceprimer secretari del partit, Miquel Iceta, va justificar en declaracions a TV-3, en què va argumentar que seria més estrany que ho pagués la Generalitat, al tractar-se d'un acte privat. La Campalans va firmar un acord amb la London School of Economics perquè aquesta inviti polítics socialistes i envii a Catalunya els seus investigadors.

després, un altre dels eixos de la seva conferència, que es va desenvolupar en el marc de la London School of Economics, la prestigiosa institució acadèmica fundada fa més d'un segle sobre els principis del socialisme fabià, que compta amb un observatori, presidit per l'hispanista Paul Preston, dedicat a difondre la realitat catalana. Preston va ser ahir un dels encarregats de presentar el president de la Generalitat. També ho va fer l'ambaixador espanyol a Londres, Carles Casajuana, que va descriure Montilla com «un polític que no s'assembla als altres polítics».

Al final de la conferència, hi va haver torn de preguntes. I es va tornar a plantejar el suposat conflicte lingüístic. Montilla, impertorbable, va cloure la qüestió: «Aquesta és una polèmica absurda». ■